

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Ondřeje Mrákoty a Vojtěcha Šimíčka ve věci žalobce: **A. P.**, zastoupeného advokátem Mgr. Vladimírem Reznichenkem, Sedláčkova 16, Plzeň, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, Letenská 15, Praha 1, proti rozhodnutí ze dne 17. 9. 2024, čj. MF-33905/2024/3902-3, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 5. 2025, čj. 8 Af 20/2024-46,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 5. 2025, čj. 8 Af 20/2024-46, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] V březnu 2022 byl žalobce zařazen (pod číslem 719) na sankční seznam [příloha I nařízení Rady č. 269/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnosti narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny]. Zařazení určité osoby na tento seznam znamená, že se zmrazují veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které takové osobě náleží či které taková osoba ovládá (čl. 2 odst. 1 nařízení).

[2] Finanční analytický úřad (FAÚ) poté začal vést řízení o zmrazení majetku společností FURDBERG HOLDING LIMITED a OGREÁ, spol. s r. o. Za účastníka řízení považoval i žalobce, protože ten ve společnostech dlouhodobě působil jako jediný jednatel a člen představenstva, a současně FAÚ považoval za podezřelé okolnosti, za nichž žalobce společnosti opustil. Žalobce s tím nesouhlasil, a tak FAÚ rozhodl usnesením (podle § 28 odst. 2 správního řádu), že žalobce je účastníkem řízení. Proti usnesení podal žalobce odvolání k Ministerstvu financí. To však odvolání zamítlo a potvrdilo žalobcovu procesní roli v řízení vedeném u FAÚ.

[3] Rozhodnutí ministerstva napadl žalobce úspěšně žalobou. Městský soud v Praze napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil ministerstvu k dalšímu řízení.

[4] Proti rozsudku městského soudu se ministerstvo brání kasační stížností. Ta je důvodná.

[5] Prakticky totožnou věc už NSS řešil v rozsudku ze dne 3. 9. 2025, čj. 10 Afs 132/2025-44, kterým zrušil totožně odůvodněný rozsudek městského soudu na základě totožně znějící kasační stížnosti ministerstva. Rozdíl mezi oběma věcmi spočívá jen ve zmrazeném majetku (v této věci jde o obchodní podíl ve společnosti OGREA, ve věci 10 Afs 132/2025 šlo o finanční prostředky na bankovních účtech náležející společnosti OGREA).

[6] NSS se předně zabýval námitkou, která zazněla až v závěru kasační stížnosti. Ministerstvo v ní poukazuje na to, že žalobce v žalobě – ani městský soud ve svém rozsudku – neuvedl žádná konkrétní práva, na kterých byl žalobce zkrácen, a ani neupřesnil, jak se toto zkrácení projevilo. Pouhý odkaz na článek 10 Listiny základních práv a svobod není dostatečně konkrétní. Právo *nebýt účastníkem řízení*, které městský soud z citovaného článku dovodil, nemá oporu v zákoně, judikatuře ani odborné literatuře. Potenciální zásah do práva na soukromý a rodinný život spočívá v tom, že byl žalobce „obtěžován“ třemi úředními úkony, a to oznámením o zahájení řízení, vyrozuměním o ukončení dokazování (zahrnujícím i výzvu k vyjádření) a doručením rozhodnutí ve věci. K tvrzené negativní publicitě způsobené vedením řízení ministerstvo upozorňuje, že ji nezpůsobuje samotné řízení, ale zařazení žalobce na sankční seznam EU.

[7] Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. platí, že žalobou se může domáhat zrušení rozhodnutí (*úkonu správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti*) ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení.

[8] Rozhodnutí podle § 28 odst. 2 správního řádu o tom, že určitá osoba *není* účastníkem řízení, je podle judikatury NSS rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. [a nejde jen o úkon předběžné povahy, který by byl podle § 70 písm. b) s. ř. s. vyloučen ze soudního přezkumu]. Takovým rozhodnutím se totiž s konečnými účinky určuje, zda určitá osoba je, či není účastníkem řízení. Rozhodne-li správní orgán, že taková osoba účastníkem není, řízení pro ni končí, což může mít významný dopad do jejích práv. Nemůže se ani domoci přezkoumání takového rozhodnutí při přezkumu rozhodnutí ve věci, které se jí navíc ani nedoručuje (rozsudek ze dne 2. 7. 2015, čj. 9 As 222/2014-147, bod 21).

[9] Stejně tak i rozhodnutí o tom, že určitá osoba *je* účastníkem řízení, je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., neboť se jím s konečnými účinky určuje, že tato osoba má práva – i povinnosti – vyplývající z účastenství. Žaloba proti takovému rozhodnutí tedy je přípustná.

[10] Současně byla v tomto případě dána i žalobcova aktivní legitimace. Ta je dána vždy, když je dotčena žalobcova „*právní sféra*“ (usnesení rozšířeného senátu ze dne 23. 3. 2005, čj. 6 A 25/2002-42, č. 906/2006 Sb. NSS), respektive když s ohledem na žalobcova tvrzení není možný jednoznačný závěr, že takové dotčení *v žádném případě* nemohlo nastat (usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 10. 2008, čj. 8 As 47/2005-86, č. 1764/2009 Sb. NSS). Takový

pokračování

závěr nebyl možný ani zde. Byť to bude spíše výjimečné, může už jen okolnost, že je určitá osoba považována za účastníka řízení, znamenat pro tuto osobu újmu, a to třeba i na jejích právech na zachování osobní cti a dobré pověsti či na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého života (čl. 10 odst. 1 a 2 Listiny). Žalobce přitom v žalobě tvrdil zásah do svého soukromí a uvedl, že bezdůvodné spojování jeho osoby s věcí, ve které jde o zmrazení majetku společnosti OGREA, na něj „*vrhá negativní stín*“.

[11] Taková tvrzení stačila k tomu, aby městský soud žalobu projednal. Nemohla však stačit k tomu, aby žalobu i shledal důvodnou. Žalobce totiž nepopsal jediný konkrétní negativní následek, který mu byl způsoben tím, že byl považován za účastníka řízení. Takové následky přitom nejsou zřejmé ze samotné povahy rozhodnutí. V přibrání (či ponechání) někoho jako účastníka řízení se projevuje opatrnost správního orgánu a jeho snaha zachovat procesní práva osob, které z jeho pohledu mohou být rozhodnutím ve věci samé dotčeny. O to víc je na žalobci, aby *konkrétně* tvrdil, proč jej rozhodnutí o tom, že je účastníkem řízení, naopak na (jiných) právech zkrátilo. Žalobce to však netvrdil, a proto žaloba nesplňovala požadavek na konkretizaci zásahu do veřejných subjektivních práv. Ostatně i ve vyjádření ke kasační stížnosti uvádí žalobce jen obecný výčet *potenciálních* negativních dopadů (doručování, účast na úkonech, možnost sankcí při nesoučinnosti), které by mu účastenství mohlo způsobit.

[12] Tato kasační námitka je tedy důvodná. Městský soud pochybil tím, že napadené rozhodnutí zrušil, i když žalobce řádně netvrdil žádné jeho negativní následky. V takovém případě měl městský soud žalobu zamítnout. Proto NSS zrušil napadený rozsudek a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. V něm bude městský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku. Protože nebude mít jinou možnost než žalobu zamítnout, není už třeba se zabývat ostatními kasačními námitkami ministerstva.

[13] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. září 2025

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu